

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie A. C. – sędziego Sądu Rejonowego w C. w stanie spoczynku
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 27 lutego 2024 r.

z urzędu kwestii sprostowania oczywistej omyłki rachunkowej zawartej w sentencji
postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2024 r., sygn. akt I ZSK 6/22
na podstawie art. 105 § 1 i 3 k.p.k.

postanowił:

sprostować oczywistą omyłkę rachunkową zawartą w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2024 r., w sprawie o sygn. akt I ZSK 6/22, poprzez zastąpienie błędnej kwoty wynagrodzenia z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, tj. „2 952? zł (słownie: dwa tysiące dziewięćset pięćdziesiąt dwa złote), w tym 23 % VAT” właściwą „2 400 zł (słownie: dwa tysiące czterysta złotych)”.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.k. oczywiste omyłki rachunkowe w orzeczeniu można sprostować w każdym czasie. W postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2024 r., w sprawie o sygn. akt I ZSK 6/22, błędnie wskazano kwotę wynagrodzenia z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zasądzoną od Skarbu Państwa

na rzecz adwokata J. K. - obrońcy z urzędu sędziego w stanie spoczynku A. C. w wysokości „2 952 zł” zawierającą 23 % VAT zamiast rzeczywistej „2 400 zł” nie zawierającej 23 % VAT.

Zważywszy na fakt, że charakter zaistniałej omyłki rachunkowej jest oczywisty, z uwagi na rachunek nr [...] z dnia 13 lutego 2024 r. wystawiony przez J. K., w oparciu o powołane wyżej przepisy należało orzec jak w sentencji.

[M. T.]

[ms]